

Sygn. akt: WA 9/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie M. Ż. i in., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 16 stycznia 2018 r. żądania sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego wyłączenie ich od udziału w sprawie Sądu Najwyższego o sygn. akt WA 9/17, na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 28 § 4 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1254 ze zm.)

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć od udziału w sprawie o sygn. akt WA 9/17 - sędziów
Sądu Najwyższego Izby Wojskowej Sądu Najwyższego:
W. B., A. T., J. S., M. P., J. B. R. oraz M. B..**

UZASADNIENIE

W dniu 20 grudnia 2017 r. do Sądu Najwyższego Izby Wojskowej przekazano z Wojskowego Sądu Okręgowego w P. akta sprawy So [...] wraz z wniesionymi w tej sprawie apelacjami od wyroku ww. sądu z dnia 3 lipca 2017 r. Powyższa sprawa została przyjęta i zarejestrowana w Izbie Wojskowej pod sygn. akt WA 9/17. Zarządzeniem z dnia 7 grudnia 2017 r. wyznaczono skład orzekający oraz termin rozprawy apelacyjnej. W dniach od 12 grudnia do 27 grudnia 2017 r., a także w dniu 11 stycznia 2018 r., wszyscy sędziowie orzekający w Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego złożyli żądanie wyłączenia ich od udziału w tej sprawie powołując się na łączące ich z oskarżonymi w tej sprawie: płk. rez. S. L.,

ppłk rez. T. D. oraz kmdr. rez. M. Ż., stosunki koleżeńskie. Z uwagi na niemożność utworzenia w Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego składu sądu, który mógłby rozpoznać te żądania, sprawa – w zakresie rozpoznania wniosków sędziów o wyłączenie – została zarządzeniem Prezesa Izby Karnej przekazana do rozpoznania sędziemu z innej Izby - Izby Karnej Sądu Najwyższego, w trybie art. 28 § 4 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski zgłoszone przez sędziów Sądu Najwyższego z Izby Wojskowej Sądu Najwyższego: W. B., A. T., J. S., M. P., J. B. R. oraz M. B. zasługują na uwzględnienie. W złożonych przez tych sędziów oświadczeniach wskazali oni na pozostawanie w relacji towarzyskiej z wszystkimi oskarżonymi.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do jego bezstronności w danej sprawie. Jest przy tym oczywiste, że okoliczności wskazujące na istnienie określonych relacji towarzyskich pomiędzy chociażby jednym z oskarżonych, a sędziami orzekającymi w sądzie, właściwym do jej rozpoznania, nie przesądzają o tym, iż sędzia, który złożył takie oświadczenie byłby sędzią stronnictwem, nie mogącym zachować wymaganej bezstronności w sferze orzekania. Aby uznać, że zaistniały przesłanki z art. 41 § 1 k.p.k. nie trzeba konieczności stwierdzić rzeczywistej stronnictwa sędziego, sędzia może być subiektywnie i obiektywnie bezstronny; wystarczy dla skuteczności wniosku o wyłączenie istnienie zewnętrze uzasadnionego przekonania, że bezstronność sędziego jest wątpliwa (por. wyrok SN z dnia 25 lutego 2009 r., II KK 249/08, OSNKW 2009, nr 6, poz. 48). Nie jest również niezbędne udowodnienie okoliczności, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego. Okoliczność mająca uzasadnić wyłączenie sędziego powinna być jedynie uprawdopodobniona. Chodzi o wskazanie określonej okoliczności, która z istoty swojej ma charakter zagrażający bezstronności sędziego (por. wyrok SN z dnia 17 października 2013 r., IV KK 182/13, LEX nr 1388231). Złożone w tej sprawie oświadczenia mają właśnie taki charakter. Wskazują one na istnienie relacji towarzyskich (koleżeńskich) sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego w odniesieniu do oskarżonych, które to relacje, mogą – w ocenie sędziów składających oświadczenie w trybie art. 42 § 1 k.p.k. –

być o takim natężeniu, że w odbiorze zewnętrznym mogą być odbierane jako podważające ich bezstronność w rozpoznaniu tej sprawy. Mając na uwadze powyższe celowe stało się wyłączenie wskazanych wyżej sędziów. Z tych wszystkich powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

aw